

de ere de rigtigste, og jeg tror, at de Herrer gjøre bedst i at tro det Samme om os, som vi tro om dem. Det ærede Medlem fra Odense har rettet den samme Beskyldning imod os, men jeg vil sige til ham, at jeg ikke tager imod den. Det ærede Medlem fra Ribe (Bust) sagde i sit sidste Foredrag, at han undrede sig over, at vi havde saa meget imod Tilfynet. Det er ikke Tilfældet, vi ville blot ikke have Tilfynet beskiftet herindefra og sendt ud i Befolkningen, men vi tro, at der vil komme et Tilfyn, efterhaanden som der alvorlig føles Trang dertil. Den Tro have vi, den har det ærede Medlem ikke, og deri ligger Forskjellen. Det ærede Medlem fra Odense sagde adskillige Ting, som jeg ikke tror, ere rigtige. Han sagde blandt Andet, at, naar en Kommune vilde gjøre Noget, kunde den ikke gjøre det for sine Nabokommuner; jo, det kan den meget godt, hvis den føler Trang dertil. Jeg kan imidlertid ikke negte, at, hvis en Kommune, enten det nu bliver en Amts- eller en Sognkommune, — det spiller for mig ikke nogen Rolle, hvorledes det bliver indrettet — er mere energisk paa Spor efter Bedragerier paa dette Omraade end en anden, kunde man nok tænke sig, at den kunde flytte Noget over paa de andre Kommuner, men hvad er der saa iveien for, at de andre Kommuner søge at optage noget Lignende? det bliver efter Kommunernes Behov, de bestille selv deres Spillemand, og de betale dem selv, det er det Naturligste. Andet Princip kan jeg ikke have Noget at gjøre med; det er noget Nyt. Saa sagde det ærede Medlem, at Politiet efter vort Forslag kunde gaa ind og se paa Barerne, men Politiet kan mere efter vort Forslag, det maa det ærede Medlem give; det kan udtage Prøver, det kan til enhver given Tid gaa ind i Udsalgstederne. Man tænke sig det simple Tilfælde: En Politimand har ubegrændset Ret til, naar Boutiken er aaben, at komme og sige til Bedkommende: Jovendis mig nu de Sager, Du har, baade dem her i dette Rum, og dem i dine Udsalgsteder, og allevegne. Dette kan en saadan Politimand gjøre, saa ofte han vil; det er aldeles ubegrændset. Men først naar det har viist sig, at der i Virkeligheden er Noget at gaa efter, naar Folk have forset sig, saa bør man begynde, og man kan da straffe dem haardt; men lad os blive ved Retsskjendelsen; det er den sikreste og bedste Borgen for Bevarelsen af Susfreden og Hjemmets Fred. Det ærede Medlem siger ogsaa, at følge vi det ærede Flertal under Nr. 2, saa ville vi vække almindelig Tilfredshed. Jeg tror, at vi ville vække almindelig Uilfredshed over hele Landet, især hvis vi skulde være saa uheldige at faae nogle meget ivrige Folk til at tage sig af Sager, hvor der i Grunden ikke var Noget at gjøre, hvilket ogsaa kan ske. En stor Del Omkostninger vilde der ogsaa fremkomme derved, men jeg tror ikke, det vilde gjøre mere Nytte, end hvis vi ordne

Sagen kommunalt. Det ærede Medlem for Ribe (Bust) sagde, at, hvis vi gif Mindretallets Bei, fik vi ingen Lov. Ja, det ærede Medlem kan jo dog ikke være saa sikker paa det. Det kunde jo dog nok være, at den høitærede Justitsminister vilde tage en Lov med saadanne Bestemmelser, som vi her kunne blive enige om. Det var jo dog et Skridt fremad, og vi ere jo iaar særdeles noiisomme, hvilket jeg ikke skal have Noget imod, hvis det er noget Godt, vi faae; men vi skulle være varsomme med at gjøre Noget, som Folket ikke kan være tilfredse med, navnlig set fra det demokratiske Standpunkt, hvorpaa jeg og det ærede Medlem fra Ribe skulde staa sammen. — Jeg skal altfaa blot gjentage i korte Træk, hvad vi ville være med til. Vi ville være med til et Laboratorium og til at lade udtage Prøver, til at give Politiet en bestemt Ret til at gjøre det, men vi ville hverken være med til § 2 eller § 3, saaledes som de ere affattede, selv om Flertallets Forslag vedtages. Dem gaar jeg albrig med til.

S. Jørgensen: Endstjøndt der ikke er Meget, hvori jeg er enig med det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) med Hensyn til Lovforslaget, er der dog et enkelt Punkt, hvor jeg maasse gjerne kunde samstemme noget med ham, og det er med Hensyn til § 1. Der tror jeg ogsaa, at man i Udvalget har taget vel Meget med i denne Paragraf. Stjøndt det er ganske berettiget og rigtigt nok, at disse Forhold blive undersøgte, er det dog vist ikke rigtigt at gjøre det saa vidtløftigt lige fra Begyndelsen af, men det kan maasse ændres ved 3die Behandling. Forøvrigt vil der med Hensyn til dette Lovforslag vistnok ikke findes Meget, hvori det ærede Medlem og jeg ere enige. Det ærede Medlem er meget lærvillig, han har benyttet historiske Udtryk som „Understrømmen“, stjøndt jeg ikke rigtig veed, hvad han mener med det. Det forekommer nemlig mig, som om det ærede Medlem selv skulde være haaret frem af Understrømmen. Derfor skulde han ikke udtale sig om den, som om det var Noget, der ikke rigtigt var paa sin Plads. Det ærede Medlem, der er saa meget demokratisk, forekommer mig saa ivrig, naar det angaar haarde Straffe og strenge Straffe, men med Hensyn til at give Kommunerne Rettigheder, vil jeg snarere regne ham for at være noget reaktionær med Hensyn til dette Lovforslag; det kan godt være, at han i andre Retninger og ved andre Lovforslag kan gaa en anden Vej, thi det, at man ikke kan give Folket selv Ret, det er den gamle Vise, den have vi faaet funget her i Thinget lige fra jeg kom her, og det synes, som om der er opstaaet et nyt Demokrati, der er iferd med at synge den samme Vise. Med Hensyn til de strenge Straffebestemmelser forekommer det mig, at man ikke rigtig er sikker paa, om Bestemmelserne i Lovforslaget i Virkeligheden ere strengere end de